

Đoàn Thanh Liêm

Dân gian ta v^o n th^o ng nói: “Có tài, có t^ot”. T^oc là có ý nói : nh^o ng ng^o i có tài ba l^o i l^o c h^o n ng^o i khác, thì th^o ng hay có t^ot kiêu ng^o o, ^o c^o y vào tài năng c^o a mình mà đâm ra ng^o o m^o n khinh th^o ng ng^o i khác. Ng^o i c^o ng s^o n v^o n t^o cho mình là “nh^o ng ng^o i ti^o n b^o , đi theo đúng đ^o ng l^o i phát tri^o n c^o a L^o ch s^o ”, cho nên h^o th^o ng chê bai nh^o ng ng^o i khác là “l^o c h^o u, ph^o n ti^o n b^o v.v...”

C^o th^o là ông Karl Marx, cha đ^o c^o a ch^o thuy^ot c^o ng s^o n, thì ông ^o y là m^ot con ng^o i có trí tu^o thông minh siêu đ^o ng, thông th^o o c^o v^o Tri^ot h^o c, Kinh t^o h^o c và Xã h^o i h^o c vào h^o i gi^o a th^o k^o XIX, t^oc là cách đây c^o 150 năm. Ông ta chê t^ot c^o các tri^ot gia là ch^o bi^ot tìm cách “gi^o i thích th^o gi^o i, ch^o không bi^ot làm sao đ^o thay đ^o i th^o gi^o i”. Cho nên ch^o có m^ot mình ông và các ng^o i theo ông ta, thì m^o i ch^o tr^o ng “m^ot cu^o c cách m^o ng tri^ot đ^o , toàn di^o n nh^o m bi^o n c^o i b^o m^ot th^o gi^o i”, ch^o không nh^o nh^o ng ai ch^o bi^ot “th^o c hi^o n nh^o ng chuy^o n c^o i l^o ng ch^o p vá v^ot v^onh” nh^o th^o ng x^o y ra ^o Âu châu vào th^o i đó.

Qua th^o k^o XX, v^o i cu^o c cách m^o ng Bolchevik thành công ^o n^o c Nga k^o t^o năm 1917, thì các môn đ^o c^o a Marx là Lenin, Stalin, Mao tr^o ch Đông v.v... đã đ^o a ch^o thuy^ot Marxist lên thành m^ot giáo đ^o u đ^o c tôn duy nh^o t, v^o i ch^o tr^o ng “b^o o l^o c cách m^o ng, đ^o u tranh giai c^o p, chuyên chính vô s^o n v.v...” khi^o n gây ra không bi^ot là bao nhiêu cu^o c tàn sát, tiêu di^ot hàng trăm tri^o u con ng^o i ^o kh^o p n^o i. Riêng ^o Trung qu^o c, thì ông Mao còn k^ot h^o p v^o i kh^o u hi^o u “th^o thiên hành đ^o o” (thay tr^o i mà hành đ^o ng) c^o a nhóm Anh hùng L^o ng s^o n b^o c ngày x^o a, đ^o mà tha h^o tác oai tác quái trong n^o c và truy^o n l^o i cái kinh nghi^o m “cách m^o ng đ^o m máu” này cho đ^o ng c^o ng s^o n đàn em ^o Vi^ot nam. Vì th^o mà t^o i n^o c ta, t^o 50 năm tr^o c đã có m^ot cu^o c “c^o i cách ru^o ng đ^o t long tr^o i l^o đ^o t”, tàn sát đ^o n m^o y trăm ngàn th^o ng dân ^o mi^o n B^o c, và gây ra không bi^ot bao nhiêu th^o ng kh^o xáo tr^o n cho xã h^o i, mà cho đ^o n nay v^o n ch^o a làm sao ph^o c h^o i ^o n đ^o nh l^o i đ^o c.

Gi^o i lãnh đ^o o c^o ng s^o n VN còn t^o ví mình là “Đ^o nh cao trí tu^o loài ng^o i”, là “L^o ng tâm c^o a th^o i đ^o i”. H^o còn cho treo các l^o ai kh^o u hi^o u nh^o : “Ch^o nghĩa Mác Lênin bách chi^o n bách th^o ng”, “Đ^o ng c^o ng s^o n VN là ng^o i t^o ch^o c m^o i th^o ng l^o i” v.v... Ông Th^o t^o ng Ph^o m văn Đ^o ng còn đồng đ^o c tuyên b^o v^o i các ký gi^o qu^o c t^o là : “Chúng tôi là nh^o ng ng^o i làm ra l^o ch s^o ”.

lên đ̄u, lên c̄ giai c̄ p vô s̄ n” (tī ng Pháp : C’est une dictature sur le proletariat).

Tr̄ i v̄ i ch̄ đ̄ c̄ ng s̄ n n̄ c Vī t nam chúng ta, thì các lãnh t̄ nh̄ Tr̄ ng Chinh, Lê Dū n, Lê đ̄ c Th̄ v.v..., thì cũng đ̄ u hūnh hoang đ̄ ng đ̄ ng t̄ đ̄ c, coi thiên h̄ m̄ i nḡ i ch̄ ng ra chi chi c̄ . Tr̄ ng Chinh đ̄ c coi là lý thuȳ t gia của đ̄ ng, đã có l̄ n tuyên b̄ : “ Ch̄ đ̄ c a ta n̄ Vī t nam thì dân ch̄ ḡ p c̄ trī u l̄ n h̄ n so v̄ i các n̄ c p̄ ng Tây”!

Không ai ch̄ i cãi là nh̄ ng nḡ i c̄ ng s̄ n lão thành này, khi tham gia vào phong trào tranh đ̄ u ch̄ ng th̄ c dân Pháp vào nh̄ ng th̄ p niên 20-30- 40 c̄ a th̄ k̄ XX, thì h̄ theo đ̄ u i lý t̄ ng yêu n̄ c, gī i phóng dân t̄ c kh̄ i ách nô l̄ c a th̄ c dân Pháp. Lúc đó, h̄ cũng gī ng nh̄ nhà ái qū c Nguȳ n Thái H̄ c, cũng đ̄ ng chung trong hàng ngũ ch̄ ng th̄ c dân đ̄ qū c. Nh̄ ng đ̄ n năm 1945, khi n̄ m đ̄ c chính quȳ n trong tay c̄ a mình r̄ i, thì h̄ l̄ i tìm m̄ i th̄ đ̄ n h̄ u tiêu dī t, h̄ sát m̄ i thành ph̄ n yêu n̄ c khác, mà ch̄ m̄ y năm tr̄ c đó đã là đ̄ ng đ̄ i c̄ a h̄ trong cū c tranh đ̄ u ch̄ ng th̄ c dân, đ̄ giành l̄ i đ̄ c l̄ p cho x̄ s̄ . Và r̄ i l̄ n h̄ i, đ̄ ng c̄ ng s̄ n đã thī t l̄ p đ̄ c m̄ t ch̄ đ̄ đ̄ c tài toàn tr̄ (totalitarian dictatorship), theo đúng mô hình c̄ a Liên Xô và Trung qū c, trên qū hū ng đ̄ t n̄ c chúng ta. R̄ t cū c, h̄ càng ngày càng sa đ̄ a, ngoan c̄ trong đ̄ m̄ i th̄ âm m̄ u đen t̄ i, đ̄ tī n nh̄ m c̄ ng c̄ ch̄ đ̄ đ̄ c quȳ n lũng đ̄ n trong m̄ i lãnh v̄ c chính tr̄ , kinh t̄ , xã h̄ i và c̄ văn hóa t̄ t̄ ng n̄ a.

Và k̄ t̄ năm 1989 v̄ i s̄ x̄ p đ̄ c̄ a c̄ ng s̄ n Đ̄ng Âu và s̄ gī i th̄ c̄ a Liên bang Xô vī t, thì gī i lãnh đ̄ o n̄ Hà N̄ i v̄ n r̄ t m̄ c ngoan c̄ b̄ u v̄ u vào Trung c̄ ng mà m̄ i tr̄ c đó h̄ coi là k̄ thù, “bè lũ bành tr̄ ng ph̄ ng B̄ c”, đ̄ mà gī v̄ ng chính quȳ n trong tay c̄ a đ̄ ng mình. Và ḡ n đây, Hà N̄ i l̄ i còn cam b̄ nh̄ ng b̄ cho đàn anh Trung qū c xâm l̄ n đ̄ t và bī n do cha ông đã bao nhiêu đ̄ i khai phá, b̄ o v̄ và truȳ n l̄ i cho th̄ h̄ chúng ta ngày nay. Rõ ràng là gī i lãnh đ̄ o c̄ ng s̄ n n̄ Hà N̄ i hī n nay, thì h̄ đang ch̄ tr̄ ng “thà m̄ t n̄ c, ch̄ không thà m̄ t đ̄ ng”. H̄ đang đ̄ t quȳ n l̄ i riêng c̄ a đ̄ ng c̄ ng s̄ n lên trên quȳ n l̄ i c̄ a T̄ qū c. Đây chính là cái t̄ i bán n̄ c, cái t̄ i t̄ y đ̄nh nh̄ c nh̄ mà l̄ ch s̄ dân t̄ c s̄ không th̄ nào dung th̄ cho đ̄ c.

R̄ i đ̄ n cái v̄ c̄ p rū ng, c̄ p đ̄ t c̄ a hàng trī u dân oan t̄ i kh̄ p n̄ i trên m̄ i mī n c̄ a n̄ c ta, khī n gây ra bao nhiêu th̄ ng kh̄ đau đ̄ n t̄ i h̄ n cho các gia đ̄nh n̄ nông thôn. Thành ra chính quȳ n c̄ ng s̄ n bây gī đã tr̄ thành m̄ t th̄ “K̄ thù n̄ i xâm” c̄ a dân t̄ c chúng ta. H̄ đã t̄ ch thu tài s̄ n cū các t̄ ch̄ c xã h̄ i dân s̄ nh̄ h̄ i h̄ ng đ̄ o, cū các t̄ ch̄ c tôn giáo nh̄ Công giáo, Ph̄ t giáo, Tin Lành, Cao Đài, Hoà H̄ o, c̄ a các t̄ ch̄ c chính tr̄ nh̄ Qū c Dân Đ̄ ng, Đ̄ i Vī t v.v... Vì th̄ mà v̄ a đây, ngay gī a th̄ đ̄ Hà N̄ i, h̄ ph̄ i đ̄ m̄ th̄ trò đ̄ tī n nh̄ dùng c̄ đ̄ n b̄ n du côn đ̄ c̄ n phá vī c các giáo dân tranh đ̄ u ôn hoà đ̄ đòi l̄ i khu đ̄ t Thái Hà, Toà Khâm s̄ . H̄ ph̄ i làm nh̄ v̄ , vì h̄ s̄ “Hī u n̄ ng Domino”, t̄ c là n̄ u ph̄ i tr̄ l̄ i đ̄ t cho bên Công giáo, thì cũng ph̄ i tr̄ l̄ i cho t̄ t c̄ các tôn giáo khác, các t̄

chc thu c khu v c x h i dân s , cũng nh cho các s c dân thi u s khác c các vùng cao nguyên. Cũng nh ph i tr l i đ t đai cho hàng tri u dân oan kh p n i trên toàn qu c n a. Các tài sn này h đã t u tán chia chác cho nhau t trên n a th k nay r i, v y thì làm sao mà tr l i đ c n a đây? Vì th h ph i dùng đ n “th đ n ly gián, chia đ tr”, bng cách gây mâu thuẫn trong n i b c a m i tôn giáo, cũng nh gi a tôn giáo này v i tôn giáo khác v.v...

L i n a, tr c áp l c c a n n l m phát đang làm điều đng bao nhiêu tri u ng i dân, k c gia đình các cán b đng viên c p d i. R i đ n s b t mẫn ngay trong hàng ngũ đng viên tr c s “Bán đ t, bán bi n cho đàn anh Trung qu c” và nh t là ph n ng mãnh li t c a gi i tr v n có lý t ng yêu n c, th ng nòi không ch p nh n cái s sa đ a, tham nhũng th i nát c a gi i c m quy n, v tráo tr l t l ng c a cán b các c p. Cho nên, gi i lãnh đ o m i t o ra “m t s k thù t ng t ng” đ hòng “đánh tráo đ lu n, đánh l c h ng cái mũi dùi c a phong trào tranh đ u đòi công bng xã h i, đòi đ t đòi nhà c a qu n chúng nhân dân” mà hi n nay m i ngày m t thêm phát tri n r ng l n cùng kh p các n i trên c n c. H đã không t m t th hành vi th đ n hèn h b i nào, mi n sao b o v đ c đ c quy n đ c l i c a cái t p đoàn “mafia” c a h mà thôi.

Tình trng b t c, sa đ a này th t là đã đ n giai đ an “h t thu c ch a” (incurable), mà Ông Boris Yeltsin v T ng th ng đ u tiên c a n c Nga “h u cng sn”, đã ph i nói r ng : “Không th làm cách nào mà s a sai, ch nh đ n ch đ cng sn đ c n a. Mà ch còn có m t cách duy nh t, t c là “thay đ i nó đi mà thôi”.

Th t là đi u đau bu n, đáng ti c cho dân t c chúng ta khi ng i cng sn đã du nh p vào đ t n c Vi t nam cái ch thuy t ng ai lai tàn b o đ y s t máu đó, khi n làm xóa b toàn b cái truy n th ng nhân b n, nhân ái t t đ p t bao nhiêu th h c a cha ông chúng ta. H đã “l y oán báo oán”, cho nên oan khiên, thù h n m i ngày càng chng ch t thêm mãi trong n i b gia đình dân t c chúng ta mà thôi. Rõ ràng là khi dành đ c đ c quy n hành đng r i, thì ng i cng sn đã suy thoái, sa đ a đ n h t m c r i, đúng nh ng i Pháp th ng nói : “Quy n hành tuy t đ i thì làm h h ng, sa đ a tuy t đ i” (Le pouvoir absolu corrompt absolument).

Đ k t thúc bài vi t đã khá dài này, tôi xin phép đ c nêu lên m t câu h i. Đó là : “Ng i cng sn thì ngoan c , kiêu căng nh v y. Th còn v phía chúng ta là nh ng ng i b t đng, đ i l p v i ch đ đ c tài chuyên ch c a cng sn, thì li u “chúng ta có m c ph i cái bnh kiều ng o t ng t nh c a ng i cng sn hay không?”

Câu h i này xin đ c dành cho t t c quý th c gi tr l i v y. Ng i vi t mong nh n đ c s

Căn bnh Kiêu ng o cng sn

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 04 Tháng 10 Năm 2008 00:48

phn h i c a quý b n đ c. Xin thành th t c m n tr c.